

Lieta C-913/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 13. decembris

Iesniedzējtiesa:

Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 18. novembris

Prasītāja:

CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Atbildētāja:

Gefion Insurance A/S [...] [(Dānija)]

[..]

NOLĒMUMS

2019. gada 18. novembrī

Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy [Bjalistokas rajona tiesas VIII Komerclietu nodaļa] [..]

[..] [*omissis*: tiesas sastāvs]

2019. gada 18. novembrī Bjalistokā izskatījusi

slēgtā sēdē

lietu par *CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością* prasību

pret *Gefion Insurance A/S* (Dānija)

par samaksu,

nolemj:

I. Pamatojoties uz LESD 267. panta otro daļu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) *par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās* **13. panta 2. punkts, skatīts kopā ar 10. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka strīdā starp uzņēmēju, kurš ir ieguvis no cietušā prasījuma tiesības pret apdrošināšanas sabiedrību, kuras izriet no civiltiesiskās apdrošināšanas, un šo apdrošināšanas sabiedrību, nav izslēgta tiesas jurisdikcijas noteikšana uz šīs regulas 7. panta 2. punkta vai 7. panta 5. punkta pamata?**
- 2) Vai – ja uz 1) jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde – Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) *par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās* 7. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka komercsabiedrība, kura darbojas dalībvalstī un atlīdzina materiālo kaitējumu transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas ietvaros [oriģ. 1. lpp], rīkojoties atbilstīgi līgumam, kurš ir noslēgts ar apdrošināšanas sabiedrību ar domicilu citā dalībvalstī, ir tās filiāle, aģentūra vai cita struktūra?
- 3) Vai – ja uz 1) jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde – Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) *par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās* 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nosaka neatkarīgu jurisdikcijas noteikšanas pamatu tās dalībvalsts tiesai, kurā notika kaitējumu izraisījušais gadījums, un kurā kreditors, kas no cietušā ir ieguvis prasījuma tiesības, kuras izriet no civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas, ceļ prasību pret apdrošināšanas sabiedrību, kuras domicils ir citā dalībvalstī?

II. Pamatojoties uz *Kodeks postępowania cywilnego* [Civilprocesa kodeksa] 177. panta 1. punkta 31. apakšpunktu apturēt tiesvedību, līdz tiks pabeigta tiesvedība Eiropas Savienības Tiesā.

Pamatojums

Lietas apstākļi

1. 2018. gada 28. februārī notika ceļu satiksmes negadījums, kurā piedalījās cietušās A.M. automobīlis un vainīgā transportlīdzeklis, kuram tajā brīdī bija noslēgts sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums ar *Gefion Insurance A/S*.
2. Transportlīdzekļa remonta laikā 2018. gada 1. martā cietusī noslēdza ar remontdarbniecu (kura darbojas kā pilnsabiedrība) rezerves transportlīdzekļa apmaksātas nomas līgumu. Tajā pašā dienā, apmaksājot nomas pakalpojumu,

cietusī cedēja remontdarbnīcai turpmāko prasījumu pret atbildētāju par nomas izmaksu atlīdzināšanu. Pēc nomas beigām remontdarbnīca 2018. gada 7. jūnijā izsniedza PVN rēķinu par pakalpojumu. **[oriģ. 2. lpp.]**

3. 2018. gada 25. jūnijā, noslēdzot fiduciāru līgumu par prasījuma cesiju, prasītāja iegādājās no remontdarbnīcas tiesības piedzīt no atbildētājas maksājamo prasījumu par rezerves transportlīdzekļa nomas izdevumu atlīdzināšanu.
4. 2018. gada 25. jūnijā prasītāja vērsās pie atbildētājas ar aicinājumu samaksāt maksu par nomu, kura izriet no rēķina. Maksājuma pieprasījums tika nosūtīts sabiedrībai *Polins spółka z ograniczoną odpowiedzialnością* ar juridisko adresi Žihlinā [*Żychlin*], kura Polijā pārstāv atbildētājas kā ārvalstu apdrošināšanas sabiedrības intereses.
5. Ar kaitējuma atlīdzināšanu nodarbojās *Crawford Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością*, kura rīkojās atbildētājas uzdevumā. Ar 2018. gada 16. augusta lēmumu tā apstiprināja daļu no pieprasītās summas par nomas izdevumu atlīdzināšanu. Kā norādīts lēmumā, “rīkojoties *Gefion Insurance A/S* vārdā un labā”, daļēji tika pārskatīts rēķins par nomu. Lēmuma noslēdzošajā daļā tika sniegta informācija par iespēju iesniegt sūdzību *Crawford Polska sp.z o.o.* kā apdrošināšanas uzņēmuma pilnvarotajam subjektam.
6. Lēmumā par kaitējumu tika arī iekļauta informācija par iespēju celt prasību pret *Gefion Insurance A/S* “vai nu atbilstīgi vispārējiem noteikumiem, vai nu apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā, labuma guvēja vai ar apdrošināšanas līgumu pilnvarotās personas domicila tiesā”.
7. 2018. gada 20. augustā prasītāja cēla prasību Polijas tiesā. Pamatojot tiesas jurisdikciju, tā atsaucās uz atbildētājas publiski sniegto informāciju, ka tās galvenais pārstāvis Polijā ir *Polins sp. z o.o.* ar juridisko adresi Žihlinā. Prasītāja lūdza sūtīt atbildētājai paredzētos sūtījumus uz *Polins sp. z o.o.* adresi.
8. 2018. gada 11. decembrī tika izdots maksājuma rīkojums, kurš kopā ar prasības pieteikumu tika nosūtīts uz *Polins sp. z o.o.* adresi. **[oriģ. 3. lpp.]**
9. Pirmajā procesuālajā vēstulē (protestā par maksājuma rīkojumu) atbildētāja lūdza prasību noraidīt Polijas tiesas jurisdikcijas neesamības dēļ. Kā piemērojamo tiesību normu par jurisdikciju tā norādīja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) *par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās* (turpmāk tekstā – “Regula”) 5. panta 1. punktu. Tā norādīja, ka prasītājam nav apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā vai labuma guvēja statusa, tā ir tikai profesionāls subjekts, kas pērk prasījumus, kuri izriet no apdrošināšanas līgumiem, un neizmanto iespēju celt prasību tiesā citā dalībvalstī, kas nav apdrošinātāja domicila dalībvalsts.
10. Sava lūguma par prasības noraidīšanu pamatojumā atbildētāja atsaucās uz Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 31. janvāra spriedumu lietā C-106/17. Tā norādīja uz aizsardzības funkciju, ko pilda Regulas Nr. 1215/2012 13. panta 2. punkts, un

norādīja, kā ir minējusi Tiesa, ka personai, kas veic profesionālu darbību apdrošināšanas atlīdzību prasījumu piedziņas jomā kā šādu prasījumu līgumisks cesionārs, nevar tikt piešķirta speciālā aizsardzība, ko sniedz *forum actoris*.

11. Protesta turpmākajā daļā atbildētāja pēc būtības atsaucās uz prasības saturu.
12. Pārstāve-juridiskā konsultante[,] kura pārstāvēja atbildētāju[,] pilnvaru rīkoties atbildētājas vārdā pamatoja ar pilnvaru, kuru tai bija izdevusi *Crawford Polska sp.z o.o.*, kura rīkojās atbildētājas vārdā. Tāpat viņa iesniedza 2016. gada 31. maija pilnvaru, ko sabiedrībai *Crawford Polska sp.o.o.* bija izdevusi *Gefion Insurance A/S* pilnvarotie valdes locekļi. Tā piešķir tiesības “pilnīgi izskatīt prasījumus”, kā arī “pārstāvēt *Gefion* visās tiesvedībās (..) tiesās un citās valsts iestādēs”.
13. Prasītāja, atsaucoties uz lūgumu par prasības noraidīšanu jurisdikcijas neesamības dēļ, norādīja, ka atbildētāja ir iekļauta to Polijā reģistrēto ES/EBTA dalībvalstu apdrošināšanas sabiedrību sarakstā, ko uzrauga *Komisja Nadzoru Finansowego* [Finanšu uzraudzības komisija, turpmāk tekstā – “FUK”]. Atbildētāja pārdod polises Polijā, un nav pieļaujams, ka remontdarbnīca, kura pieņem atlīdzību par remontu bezskaidras naudas kārtībā un pārņem prasījumu no cietušās, nevar pieprasīt remonta izmaksu atlīdzināšanu tās vietas tiesā, kurā radās apdrošināšanas gadījums vai tika veikts remonts. Prasītāja norāda, ka šādas situācijas dēļ remontdarbnīcas atsakās veikt remontus, kad vainīgās puses apdrošinātājs ir *Gefion Insurance A/S*, vai klientam rodas pienākums samaksāt par remontu un pašam prasīt atlīdzību no atbildētājas.

Motīvu daļa

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums

14. Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Nolīguma starp Eiropas Savienību un Dāniju 3. panta 2. punktu Dānija 2012. gada 20. decembra vēstulē informēja Komisiju par savu lēmumu īstenot Regulā (ES) Nr. 1215/2012 noteikto. Tas nozīmē, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par *jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās* ir piemērojama aplūkojamai lietai, kur atbildētāja ir Dānijas apdrošināšanas sabiedrība.
15. Saskaņā ar civilprocesa noteikumiem viens no tiesas galvenajiem pienākumiem visā tiesvedībā ir pārbaudīt savu jurisdikciju (Civilprocesa kodeksa 1099. panta 1.punkta pirmais teikums). Ja lietu izskata tiesā, kurai nav jurisdikcijas, process tiek atzīts par spēkā neesošu (Civilprocesa kodeksa 1099. panta 2. punkts). Tiesvedība notiek starp pusēm, kuru domicili atrodas dažādās ES dalībvalstīs. Saistībā ar iepriekš minēto tiesai ir jānosaka sava jurisdikcija, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) *par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās*. Tādējādi tiesa tieši piemēro Eiropas Savienības tiesību normas. **[oriģ. 5. lpp.]**

Tas ir pamatoti arī tad, ja atbildētājs ceļ iebildumus par tās tiesas jurisdikciju, kurā celta prasība.

16. Juridiskais jautājums, kas ir norādīts lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, rada atšķirības valsts tiesu judikatūrā, jo tās līdzīgos apstākļos pieņem pretrunīgus nolēmumus¹. Šādas situācijas pastāvēšana var reāli ierobežot tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā tām personām, kuras ir spiestas celt prasību citas dalībvalsts tiesā. Īsu, trīs gadu ilgu noilguma termiņu gadījumā tas var padarīt atlīdzības piedziņas procesu neefektīvu.

Piemērojamie tiesību akti

17. Atbildētāja atsaucās uz Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 31. janvāra spriedumu lietā C-106/17, kurā tika norādīts, ka *Regulas Nr. 1215/2012 13. panta 2. punkts, skatīts kopā ar šīs regulas 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to nevar atsaukties fiziska persona, kas profesionāli nodarbojas tostarp ar atlīdzības prasījumu piedziņu no apdrošinātājiem un kas izmanto ar ceļu satiksmes negadījumā cietušo noslēgtu prasījuma cesijas līgumu, lai sauktu pie civiltiesiskās atbildības šī nelaiemes gadījuma izraisītāja apdrošinātāju, kura reģistrācijas vieta ir citā dalībvalstī, kas nav cietušās puses dzīvesvietas dalībvalsts, pēdējās minētās dalībvalsts tiesā*. Nenoliedzot iepriekšminētās ES Tiesas argumentācijas leģitimitāti, ir jāatzīmē, ka dažādi šīs lietas fakti neatbilst iepriekšminētā sprieduma tēzei. Atbildētāja ignorē faktu, ka tā veic **[oriģ. 6. lpp.]** apdrošināšanas darbību Polijā, kur arī notika ceļu satiksmes negadījums un tika atlīdzināts kaitējums. Lietas C-106/17 fakti attiecās uz Vācijas apdrošināšanas sabiedrību, kas bija atbildīga par negadījumā vainīgo personu, kurš bija Vācijas – kur notika ceļu satiksmes negadījums – pilsonis.
18. Regulas 13. panta 2. punktā ir noteikts, ka 10., 11. un 12. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiesas prasības ir atļautas. To apstiprina minētās Regulas 18. apsvērums. 3. iedaļas noteikumu konstrukcija nozīmē, ka tie attiecas tikai uz šādu subjektu kategoriju. Tajā pašā laikā 10. pants, šķiet, dod šīm personām iespēju izmantot citu jurisdikciju, kura ir paredzēta

¹ *Sąd Okręgowy w Szczecinie* [Ščecinas apgabaltiesas, Polija] 2019. gada 16. maija lēmums, VIII Gz 70/19 –

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/jurysdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000052_20_i_9_Uz_2019-05-16_001:

Sąd Okręgowy w Szczecinie 2019. gada 16. maija lēmums, VIII Gz 52/19 –

http://orzeczenia.ms.gov.pl/content/iurvsdykcja/155515000004027_VIII_Gz_000052_2019_Uz_2019-05-16_001:

Sąd Okręgowy w Toruniu [Toruņas apgabaltiesas, Polija] 2019. gada 13. jūnija lēmums, VIII Gz 128/19 –

http://orzeczenia.torun.so.gov.pl/content/SN/151025000003027_VI_Gz_000128_2019_Uz_2019-06-13_001:

7. panta 5. punktā. Regulas 3. iedaļas noteikumos nav noteikta izņēmuma jurisdikcija. Tie ir tikai īpašs regulējums attiecībā uz vispārīgajiem jurisdikcijas noteikumiem, kas izklāstīti Regulā, par labu vājākai strīda pusei.
19. Saistībā ar iepriekšminēto regulējumu rodas jautājums, vai lietās par apdrošināšanas atlīdzību 3. iedaļas noteikumi izslēdz 2. iedaļas noteikumu piemērošanu. To apstiprina 10. panta kategoriskais raksturs. Šaubas padziļina 12. panta pirmais teikums, kurā ir noteikts, ka “attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu, apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur noticis kaitējums”. Attiecībā uz civiltatbildības apdrošināšanu tas šķiet lieks, ņemot vērā 7. panta 2. punktu, ja vien netiek uzskatīts, ka 3. iedaļas noteikumi, pilnībā reglamentējot apdrošināšanas lietas, izslēdz 7. panta piemērošanu. Tas savukārt nozīmētu, ka personām, kuras neizmanto 3. iedaļā uzskaitītos atvieglojumus, prasība ir jāceļ atbilstīgi 4. panta 1. punktam atbildētāja dzīvesvietas (domicila) tiesā. Tādējādi tiktu izslēgti jurisdikcijas noteikšanas pamati, kuri izriet no 7. panta 2. punkta un 7. panta 5. punkta.
  20. Iepriekš minētais 3. iedaļas jurisdikcijas noregulējums ir pilnīgs attiecībā uz apdrošināšanas lietām, bet tikai attiecībā uz privilēģēto subjektu kategoriju. Tāpēc rodas jautājums par jurisdikcijas noteikšanu, ja lieta [orig. 7. lpp.] joprojām ir par apdrošināšanu (materiālais prasījums tiek secināts no apdrošināšanas noteikumiem), bet prasītājs nav persona, ko definē kā tiesisko attiecību vājāko pusi.
  21. Situācijā, kad prasītāja ir uzņēmums, kurš iegādājās no cietušā prasījumu pret apdrošinātāju atbilstīgi vainīgās puses civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai, tiesas ieskatā ir jāpiemēro jurisdikcijas noteikumi, kuri ir minēti Regulas 2. iedaļā. 2. iedaļas nosaukums ir “Īpašā jurisdikcija”, kas jāsaprot kā tiesisko darījumu katalogs, ar kuriem ir jāsaista tiesas jurisdikcija, kad nav piemērojama 3.–7. iedaļa. Tāpēc šī jurisdikcija ir īpaša – tā ir pakārtota 3-7. iedaļā minētajiem noteikumiem, bet, ņemot vērā 5. panta 1. punktu, ir pārāka par 4. panta 1. punktā minēto vispārējo jurisdikciju.
  22. 7. pantā 5. pantā ir skaidri noteikts, ka personu, kuras dzīvesvieta ir kādā dalībvalstī, attiecībā uz strīdiem, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības, var iesūdzēt citā dalībvalstī filiāles, aģentūras vai cita struktūras atrašanās vietas tiesā.
  23. Tajā pašā laikā ir jāņem vērā, ka *Gefion Insurance A/S* darbojas Polijas teritorijā un ir ierakstīta FUK reģistrā kā Polijā paziņota ES dalībvalsts apdrošināšanas sabiedrība. Tiesa, to neuzrauga FUK, bet gan tai līdzvērtīgā iestāde Dānijā (*Finanstilsynet*). Tas var nozīmēt – un tiesa piekrīt šādai interpretācijai –, ka tā darbojas Polijā caur “citu struktūru” Regulas 7. panta 5. punkta izpratnē, vēl jo vairāk tāpēc, ka atbildētājas intereses Polijā pārstāv *Crawford Polska sp.z o.o.*, kas atlīdzina kaitējumiem.

24. Tiesa vērs uzmanību, ka atbildētājas pieņemtā darbības formā, proti, ka tā darbojas citā dalībvalstī, izmantojot divas dažādas sabiedrības, kas nav filiāles *kodeks spółek handlowych* [Komercesabiedrību kodeksa] izpratnē, var radīt grūtības, nosakot iestādi, kura ir atbildīga par kaitējumu atlīdzināšanu **[oriģ. 8. lpp.]** un pret apdrošināšanas sabiedrību uzsāktās tiesvedības vešanu². Turklāt iepriekš minētā iemesla dēļ FUK tiek iesniegtas daudzas sūdzības, kuru rezultātā *Finanstilsynet* veica kontroli, kurā tika konstatēti daudzi pārkāpumi³.
25. Interpretējot terminus “filiāle”, “aģentūra” un “cita struktūra”, ES Tiesa ir norādījusi divus kritērijus, kas nosaka, vai prasībai, kas ir saistīta ar šādas filiāles darbību, ir saikne ar dalībvalsti. Pirmkārt, šajos jēdzienos tiek prezumēta darījumu veikšanas centra esamība, kas ilgtermiņā ārēji izturas kā mātesuzņēmuma atvasinājums. Šim centram ir jābūt vadībai un materiālā ziņā aprīkotam tā, lai tas būtu spējīgs slēgt darījumus ar trešām personām un tām nebūtu tieši jāvēršas mātesuzņēmumā (skat. 1981. gada 18. marta spriedumu lietā 139/80 *Blanckaert & Willems, Recueil, ECR 1981, 819. lpp., 11. punkts*). Otrkārt, strīdam ir jāattiecas vai nu uz darbībām, kas saistītas ar šo vienību pārvaldību, vai arī saistībām, ko tās uzņēmušās mātesuzņēmuma vārdā, ja šīs saistības ir jāizpilda valstī, kur tās atrodas (skat. 1978. gada 22. novembra spriedumu lietā 33/78 *Somafer, ECR 1978, 2183. lpp., 13. punkts*).
26. Iesniedzējtiesas uzskata, ka šādiem nosacījumiem atbilst sabiedrība, kurai atbildētāja ir uzdevusi kaitējumi atlīdzināšanu. Tā ir neatkarīga juridiska vienība (juridiska persona) un tai ir visas kompetences, lai tā darbotos tādā veidā, kas rada tiesiskas sekas apdrošināšanas sabiedrībai.
27. Ar Regulas mērķiem nebūtu savienojama arī situācija, kad ārvalstu subjekts, kura veic uzņēmējdarbību (šeit konkrēti ar apdrošināšanu saistītu darbību) kādā no ES valstīm, nevarētu tikt iesūdzēta šīs **[oriģ. 9. lpp.]** valsts tiesā. Kā ir norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) *par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II)* 76. apsvērumā, “lai palielinātu Eiropas Savienības pilsoņu mobilitāti, transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšana arvien vairāk tiek piedāvāta arī pāri robežām. Lai nodrošinātu nepārtrauktu pareizu darbību zaļo karšu sistēmai un nolīgumiem starp mehānisko transportlīdzekļu apdrošinātāju valsts birojiem, ir lietderīgi, ka dalībvalstis var prasīt apdrošināšanas sabiedrībām, kas, sniedzot pakalpojumus, veic

² Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza *Sąd Okręgowy w Poznaniu* [Poznaņas apgabaltiesa] (Polija) — *Corporis Sp. z o.o.*, kas reģistrēta Bjelsko Bjalā [Bielsko Biala] pret *Gefion Insurance A/S*, kas reģistrēta Kopenhāgenā – lieta C-25/19 (2019/C 164/12): Vai Direktīvas 2009/138/EK 152. panta 1. un 2. punkts, tos aplūkojot kopsakarā ar minētās direktīvas 151. pantu un Regulas Nr. 1393/2007 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvība, ko veic ieceltais pārstāvis, ietver dokumenta par lietas ierosināšanu saņemšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu?

³ <https://www.finanstilsynet.dk/TilsvniWurderinger-af-finansielle-virksomheder/2019/Gefion110719/Engelsk-version>

transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu to teritorijā, pievienoties valsts birojam, kā arī minētajā dalībvalstī izveidotajam garantiju fondam un piedalīties tā finansēšanā. Pakalpojumu sniegšanas dalībvalstij būtu jāprasa sabiedrībām, kas veic transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu, iecelt pārstāvi tās teritorijā, lai savāktu visu vajadzīgo informāciju saistībā ar prasībām un pārstāvētu attiecīgo sabiedrību”.

28. Savukārt saskaņā ar minētās direktīvas 145. panta 1. punkta otro teikumu “uz jebkuru sabiedrības pastāvīgu darbību dalībvalstī attiecina tāds pašus nosacījumus kā uz filiāli, pat ja tā nav filiāles formā, bet ir tikai birojs, ko vada pašas sabiedrības personāls vai neatkarīga persona, kam piešķirtas pastāvīgas pilnvaras rīkoties sabiedrības vārdā”. Iepriekš minētais liecina par labu tam, lai uzskatītu *Crawford Polska sp.z o.o.* par atbildētājas citu struktūru Regulas 7. panta 5. punkta izpratnē.
29. Neskatoties uz iepriekšminētajām šaubām, iesniedzējtiesa sliecas atbildēt pozitīvi uz visiem uzdotajiem jautājumiem. **[orig. 10. lpp]**

[..] [omissis: tiesneša vārds]